

[Christmas Møller.]

jeg enig med ham. Om det skal gøres ad Folkeafstemningens Vej eller ad Valgets Vej — jeg foretrækker det sidste —, kan diskuteres. Men det ærede Medlem har fuldkommen Ret i de parlamentariske Synspunkter, han fremsatte, Synspunkter, som særlig skulde værnes af de 3 Partier, som just ikke værner dem.

Jeg vender mig til den højtærede Landbrugsminister. Det kan ikke undre, at Landbrugsministeren klart tillkendegav, at han ikke havde forstaaet noget af vore Forslag, af vor Politik. Men den Maade, hvorpaa den højtærede Landbrugsminister argumenterede, var jo fuldkommen fortvivlet. Det, der er Kærnepunktet i Sagen, det, der er det afgørende, naar vi ser paa Problemerne Landbruget vedrørende, de Problemer, som vi her staar overfor — ikke for at løse, men blot for at søge at røre lidt ved, uden at Løsning skabes —, er den Betragtning, at fra 1929 til 1933 har Forholdene paa en Række Omraader, med Hensyn til Tariffer, Lønninger og meget andet, *ikke* ændret sig i dette Land; saaledes at Vilkaarene for en Mængde Mennesker lønningsmæssigt er uforandrede, medens der derimod for Landbrugets Vedkommende har været et fantastisk Fald i Priserne fra 1929 til 1933, et Fald, som tillkendegives derved, at vi for en større Mængde Varer i 1932—33 faar 500 Mill. Kr. mindre hjem til Landbruget, end vi fik i 1929.

Denne økonomiske Betragtning, som Gang paa Gang er fremført fra konservativ Side, er naturligvis Baggrunden. Og da man ikke kan komme den ene Vej, eftersom de tre Partier, der i Dag laver deres Forlig ad Lockoutlovens Vej, har spærret Vejen for, at det private Erhvervsliv kunde skabe en Ordning af Forholdene paa visse Omraader i hvert Fald, ja, da maa der saa meget mere, det, vi foreslaar, til — ad andre Veje.

Den højtærede Minister nævnte i sin Henvendelse til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen nogle Tal. Hvad viste disse Tal? De viste, at den højtærede Minister med Hensyn til Kornprisen argumenterede akkurat paa samme Maade: Kornprisen var det halve, ja, under det halve af, hvad den var i 1929. Vi kan tage nogle ganske enkelte Tal fra 1929 og fra 1933, Januar—April Maaned 1929 og Oktober Maaned 1933. Ifølge Statistisk Departements Opgivelse kostede Fødevarer i 1929 for det saakaldte Husholdningsbudget 1 249 Kr., i Oktober 1933 1 011 Kr.

Hvis man ser paa de enkelte Varer — paa dette Tidspunkt skal jeg, efter at vi har

haft Møde ud i een Køre, nok lade være af Hensyn til de ærede Medlemmer at nævne alt for mange lækre Madvarer —, men hvis vi ser paa, hvorledes Forholdet var i 1929 og i 1933, saa er Tallene for nogle Fødevarer saaledes: Rugbrød kostede 96 Øre i 1929, 76 i 1933; Sigtebrød 56 og 46 Øre. Hvis vi tager en Vare som Smør, kostede den i 1929 3 Kr. 83 Øre, i Juli 1933 1 Kr. 96 Øre. Palmin, netop en af de Varer, som den højtærede Minister fremhæver, at det konservative Parti nu vil lægge en overordentlig høj Skat paa, kostede i 1929 1 Kr. 46 Øre, i 1933 1 Kr. 18 Øre. Oksekød kostede i 1929 1 Kr. 49 Øre, i 1933 98 Øre. Saaledes kunde man tage Vare efter Vare. Tager man Kartofler, kostede Kartofler i 1929 19 Øre, i 1933 13 Øre. Altsaa et stort Fald, et betydningsfuldt Fald, som fuldt ud svarer til det mægtige Fald i Udgifterne for Husholdningsbudgettet.

Men kommer jeg saa til de Varer, som Ministeriet til Dato har taget sig af, hvordan ser det saa ud? Saa er Forholdet følgende: Melis 53 Øre i 1929, 55 Øre i 1933, Øl 27 Øre i 1929, 29 Øre i 1933; og hvis man tager en Vare som Kaffen: 4 Kr. 67 Øre i 1929, 5 Kr. 16 Øre i 1933. Det er et kønt Fattigmands-Ministerium, vi har — navnlig naar man ser paa de Varer, jeg her har fremhævet, og naar man ved, at for Sukkerets Vedkommende har denne Regering gennemført en Ordning, som med Hensyn til Skat, Told, Afgift og Ordning af Sukkerroe-Dyrkningen betyder 25 Mill. Kr.s Merudgift for den danske Befolkning!

Men ikke des mindre anvender den højtærede Minister den Agitation, han gør; skønt Forholdet dog er det, at Regeringen selv har gennemført Sukkerordningen, hvad jeg ikke bebrejder den, hvad vi for vort Vedkommende jo selv har stemt for, fordi der var Arbejde, Beskæftigelse i denne Ordning, og vi for vort Vedkommende staar ved denne Afstemning, naturligvis, og forsvarer den. Men saa siger vi . . . (Tilraab). Ja, de Herrer behøver jo ikke at blive urolige i Sæderne . . . men saa siger vi til Regeringen og til de 3 Partier, som gennemfører dette: Naar man lavede en Sukkerordning med en Sukkerpris, der ligger over Sukkerprisen i 1929, og man dernæst nu skulde lave en Smørordning og andre „Ordninger“, naar man skulde skabe Rentabilitet, Efterspørgsel, Arbejde, Beskæftigelse, saa burde man ikke nøjes med at gaa det halve, en Fjerdedel eller en Trediedel af Vejen, saa burde man have gjort Skridtet fuldt ud, saa der kunde være kommet virkelige Resultater ud af det!